

Homilie van Theophanus van Ceremea* (12^e eeuw?)

Laten we zoeken met welk motief de gedaanteverandering plaatsvond en wat deze bewonderenswaardige verschijning betekent.
Door dit wonderbare schouwspel bevestigde de Heiland op voorhand zijn leerlingen, want het moment van zijn lijden naderde.
De economie die voorzien was voor ons heil moest tot vervulling gebracht worden en het kruis was al gereed.
Jezus wilde niet dat zijn leerlingen hetzelfde zou overkomen als zij die niet in Hem wilden geloven,
dat hun hart en hun geest niet zouden wankelen op het uur van het lijden en dat zij die even eerder door de stem van Petrus verklaard hadden dat Hij de Zoon van God was,
Hem niet als een eenvoudige mens zouden beschouwen wanneer zij Hem aan het kruis zouden zien vastgenageld.

Wanneer de leerlingen zouden zien dat Hij verraden werd en hard op de proef gesteld door angst,
dat Hij zou bidden opdat de beker van de dood aan Hem zou voorbijgaan,
dat Hij meegevoerd zou worden naar de binnenplaats van het paleis van de hogepriester,
dan zouden zij zich zijn verschijning op de Tabor herinneren en weten dat het uit vrije wil is dat Hij zich overleverde aan de dood:
Hij die met de glorie van de goddelijkheid bekleed was en door een getuigenis van boven de welbeminde Zoon van God genoemd was. Wanneer zij Hem zouden zien, in het gelaat geselslagen en bespuwd,
dan zou dat voor hen niet een aanstoot zijn,
aangezien zij zich zijn luister zouden herinneren, stralender dan het licht.
Wanneer zij Hem zouden zien, bekleed met purper bij wijze van hoogste spot,
dan zouden zij zich herinneren dat Jezus op de berg bekleed was met licht.
Wanneer Hij aan het hout genageld zou zijn tussen twee boosdoeners,
zouden diezelfde leerlingen weten dat Jezus verschenen was tussen Mozes en Elia, als hun Heer.
En wanneer Hij begraven zou worden in de aarde als één onder de doden,
dan zouden zijn leerlingen de lichtende wolk voor de geest houden die hen had overschaduwd.

Aangezien de Heer hen had geleerd hun lichaam niet te sparen en hen had aangespoord met dit woord:
'Als iemand mijn volgeling wil zijn, moet hij Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op zich te nemen',
maar aangezien het hun moeilijk leek zichzelf te verloochenen en het hoofd te bieden aan een schandelijke dood,
openbaarde diezelfde Heiland aan zijn leerlingen met welk een glorie Hij hen zou belonen
als zij Hem zouden navolgen en kruis en smaad verdragen.
De gedaanteverandering was immers niets anders dan een openbaring van de grote dag
waarop de 'rechtvaardigen zullen schitteren in Gods aanwezigheid'.

Theophanus van Ceremea, *Homilie* 59, ter ere van de heilzame transfiguratie van onze Heer Jezus Christus, *PG* 132, 1020- 1048, *Spiritualité orientale* 39, Bellefontaine 1985, 221sq